

LLEGIM TEATRE

Temporada 2018-2019

Alba (o *El Jardí de les delícies*) de Marc Artigau

Dissabte 1 de desembre a les 10:30h

BIOGRAFIA

Marc Artigau i Queralt (Barcelona, 1984) és un escriptor català, ubicat en els gèneres de la dramàtúrgia i la poesia.

Llicenciat en direcció escènica i dramàtúrgia per l'Institut del teatre de Barcelona, el 2008 va publicar l'obra *Ushuaïa*, guanyadora del premi Ciutat de Sagunt, guardó que revalidà l'any posterior amb *Les sense ànima*.

El 2007 va guanyar el X Premi Boira de teatre amb *Els gorgs*, que no seria publicada.

Entre les obres teatrals que ha estrenat hi ha *Ushuaïa*, *T'estimem tant* o *Grace*.

Quant al camp de la poesia, ha publicat poemaris com ara *Vermella*, reconeguda amb el premi Martí Dot el 2007 o *Escuma Negra*, XXVII Premi de Poesia de les lletres catalanes del vallès Oriental.

El 2011 amb *Desterrats*, s'imposa al certàmen literari Pepe Ribelles Vila de Puçol.

Des de la temporada 2015-2016, col.labora en *El món a RAC 1* amb Guillem Terribas amb una secció sobre llibres titulada "De què va?"

Ha publicat dues novel·les a duo amb Jordi Basté, titulades: *Un home cau* (2017) i *Els coloms de la boqueria* (2018)

ALBA (O EL JARDÍ DE LES DELÍCIES)

La realitat virtual ens aïlla de la realitat física? Les relacions són alguna cosa que neix, creix i madura en el nostre cap? Els processos d'enamorament s'activen en l'absència de l'objecte o la persona estimada?

Amb aquesta història de robots que ofereixen companyia a les solituds humanes, el dramaturg Marc Artigau reflexiona entorn de les noves maneres de relacionar-se i de gestionar la situació –sovint aïllada– de l'individu dins la societat. Com funcionen els mecanismes de l'amor, l'amistat, la família i la fe en la societat que estem construint?

El jardí de les delícies, obra de l'autor neerlandès Hieronymus Bosch.

Alba, la protagonista, tem fer-se vella i que el seu jo passat desaparegui amb el pas del temps, li fa por que mori tot allò que havia format part de la seva vida. Es per això que compra una acompanyant sintètica, que té la mateixa fisonomia de quan ella tenia vint-i-tres anys.

Es un doble, que com a bon doble, acaba usurpant el lloc de l'original; en aquest cas sense recança, voluntàriament.

L'androide encarna, matemàticament tota la vida de l'Alba i sobretot la seva memòria. J-Alba recupera no només els records associats a l'experiència, sinó també una cosa més intangible i fàcilment perible: les pors, els desitjos, les ambicions i interessos de joventut d'Alba.

Els robots acompanyants de l'obra són també uns esclaus que donen informació sobre la meteorologia, interpreten les analítiques mèdiques o funcionen com a animals de companyia, entre moltes altres funcions.

Les màquines no fan res que no vulguin fer perquè la voluntat ha estat substituïda per les funcions.

La màquina, amb la seva memòria imbatible, ens confronta amb tot allò que, irremeiablement, anem perdent; i amb la seva capacitat de donar forma a alguns dels nostres desitjos, potser ens podrà fer conscients, després d'equivocar-nos molt, de la nostra vilesa.

Aquesta obra li va ser encarregada a l'autor molt explícitament, havia d'escriure una obra per tres actors (no hi havia més pressupost) i va tenir llibertat absoluta.

Inclou el quadre en l'obra perquè a l'autor li interessa l'art, i perquè diu que el quadre explica la història de la humanitat.